

altsaa se, at hvad vi have angrebet, er Ministerens Forsvarsplan, og den sølte det ærede Medlem fra Kolding sig i den Grad forpligtet til at forsvare, at han endog ansaa det for en Insinuation imod hans patriotiske Følelser, at vi have brugt saadanne Udtryk imod Ministerens Forsvarsplan. At det ærede Medlem var kommen saa vidt i sit Venstreb for Ministeren, at han sølte sig saa identisk med Ministerens Forsvarsplan, at man ikke kunde bruge saadanne Udtryk mod denne Forsvarsplan, uden at han skulde tilbagevise dem paa en saa overlegen Maade, havde jeg ikke troet. Men selv om dette Angreb havde været rettet mod det ærede Medlem selv, kan jeg ikke se, at han kunde betragte det som en Insinuation imod sig, thi det er selvsjælgelig ikke saldet os ind at paastaa, at den ærede Minister eller det ærede Medlem skulde have saa upatriotiske Følelser, at de vilde være med til at fremsætte Forslag, der kunne føre til Danmarks Deling; men fordi de Serverer ikke se, at Ministerens Forsvarsplan kan føre dertil, kunne vi Andre godt have denne Betragtning, uden at det bliver nogen personlig Fornærmelse. Denne Opfattelse hos det ærede Medlem minder mig Noget om, hvad gamle Holberg siger om sin Lids Degne, nemlig: „At naar man angriber dem, hvem det høie og vigtige Embede er betroet at sige Amen i Kirken, saa tro de Gudsfolk i Reglen, at man saa ogsaa angriber Religionen“. Forøvrigt har det undret mig i høi Grad, at det ærede Medlem for Kolding (Berg) ikke vil indrømme, at Forsvarsplanen ligger for. Det er jo saa klart af den ærede Ministers Motiver, at den ærede Minister har dannet sit Hærsforflag med det Formaal for Die at kunne skabe en Befættning i et befæstet Kjøbenhavn. Det har han sagt med den elskværdigste Udenhed af Verden. Det staar at læse paa hvert Blad i den ærede Krigsministers Motivering, og han udtaler det jo ganske aabent og bestemt i Thinget, i Udvalget, og hvor han tager Ordet. Derfor kan jeg ikke lade mig berolige ved Forsikringer af det ærede Medlem; thi det er ikke ham, der skal gjennemføre Hærsloven, naar den er vedtagen. (Kjøv: Det veed man ikke.) Ja, den Dag, den Glæde eller den Sorg, om man vil; endnu er hans Stilling ikke i den Hvide, at det er ham, der skal gjennemføre Hærsloven. Vi staa overfor den nuværende ærede Krigsminister, og hans Udtalelser have vi at holde os til i saa Henseende. Men der er faldet Udtalelser fra den ærede Minister, som i høi Grad undrede mig, og det var da navnlig, at Flertallet i dette Thing havde billiget hans Forsvarsplan. Jeg veed ikke, hvorpaa den ærede Minister støtter denne Paastand; det er mig ikke bekendt, at her er foretaget nogen Afstemning i Thinget, hvorefter det kan siges, at dette har billiget den ærede Ministers Forsvarsplan. Den ærede Minister har altsaa ikke Andet at holde sig til end de venlige Udtalelser, der ere komne fra

hans Meningsfælle fra Kolding; men uagtet det ærede Medlem fra Kolding har betydelig Magt, er han dog ikke endnu identisk med „Folkethingets Flertal“, saa at, forinden der foreligger en Afstemning, en Godkendelse af Forsvarsplanen, kan jeg paa ingen Maade erkjende den ærede Ministers Berettigelse til her offentlig at udtale, at Flertallet i dette Thing har billiget hans Forsvarsplan; thi derfor foreligger der intet Bevis. Det ærede Medlem fra Kolding søgte endvidere i det Foredrag, han holdt i det foregaaende Møde, ved Citater af gamle Rigsdagstibender og gamle Betænkninger at bevise, at min ærede Meningsfælle fra Ribe (B. Holm) og jeg have stiftet Standpunkt. Det ærede Medlem mente, at det Standpunkt, vi nu indtage med Hensyn til det Forslag, her foreligger, og navnlig med Hensyn til Uendringsforlaget om en forandret Affattelse af Lovforlagets § 7, stod i fuldstændig Modstrid med det Standpunkt, vi havde indtaget i tidligere Rigsdagsamlinger med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalet; men det er fuldstændig urigtigt. Det ærede Medlem oplæste af Betænkningerne det, der kunde passe ham; men vi have i de Betænkninger, vi have været med til at afgive om disse Spørgsmaal i det forløbne Aar, altid holdt paa et befæstet Punkt i Sylland; og forøvrigt veed det ærede Medlem jo meget godt, at med Hensyn til de enkelte Udtryk, han fremdrog om Sjælland som en naturlig Fæstning, har der altid i Udvalget mellem os hersket en noget forskjellig Opfattelse, og jeg behøver i saa Henseende blot at henvise til Udtalelserne ved denne Sags 1ste Behandling af den Mand, der har frettet den tidligere Betænkning, den daværende Ordfører, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen). Under denne Sags 1ste Behandling gav dette ærede Medlem, der var Ordfører for og har frettet disse Betænkninger, en Fortolkning af sin Opfattelse, og den stod jo i fuldstændig Modstrid med den Fortolkning, som det ærede Medlem for Kolding vilde give deraf. Desuden skal jeg gjøre det ærede Medlem for Kolding opmærksom paa, at der dog er en Væsenforskjel paa at betragte Sjælland som en Fæstning og at betragte Kjøbenhavn som Danmarks naturlige Fæstning. Det var i Overensstemmelse med vore Forslag i Aarene 1874—75 og 1875—76 og i den ekstraordinære Samling 1876, at vi vilde betydeligt udvilde vort Forsvar tilfjøs, at vi kom ind paa de Udtalelser om Sjælland som Fæstning med de Sjællands omgivende Lande og Have som denne Fæstnings Grave; men vi søiede til i vor Betænkning: „Medens man dog i intet Tilfælde kan gaa ind paa Syllands fuldstændige Blottelse“. Det, vi vilde i 1874—75 og følgende Aar, var altsaa, at vi vilde bort fra Kjøbenhavns Befæstning, og det ville mine Meningsfæller og jeg endnu. Det, vi vilde i de foregaaende Aar, var en stærk Udvilling af vort Søværn, men det ville vi endnu. Det, vi vilde i de foregaaende Aar,